

Передплата на „Буковину“

платна в Чернівцях:

- Австро-Угорщині: на цілий рік 24 кор., на пів року 12 кор., на чверть року 6 кор., на місяць 2 кор.
 - Росії: на цілий рік 12 карбованців, на пів року 6 карб.
 - інших державах: на цілий рік 40 фр., на пів року 20 франків.
- Для міщан і селян буде виходити „Буковина“ раз на тиждень під неділю і коштувати буде на цілий рік 4 К., на пів року 2 К., на чверть року 1 К.

Поодинокое число 10 сотників.

Оголошення коштують по 10 сотників від однопальцевої стрічки або 1/4 місяця дрібним друком (сетит). При кількохразових або при річних замовленнях значний опуст.

БУКОВИНА

Орган української поступової партії на Буковині,
виходить що дня крім неділей і свят.

Редакція, адміністрація і експедиція

„Буковина“

в Чернівцях, ул. Петровича число 2.

Число телефону 176.

Адрес для телеграм: „Буковина“, Чернівці.

В справах редакційних можна устно порозумівати ся що дня від 10—11. рано і 2.—3. пополудни крім неділей і свят.

Надіслане по 40 сот. від стрічки, при частійших замовленнях відповідний рабат. Реялямації неопечатані візьмі від порта. Румуними авертає редакция лише за попереднім застереженням і залученем поштової належності.

Циркулярі яко приложи коштують по 2, 3 і 4 сотники від штуки.

Належностей за анонси марками поштовими не приймає ся.

ЗАПИСКИ.

(Знама тактика. — Недала проба. — До характеристики „Wahrheit“.

Се знама тактика всіх політичних партій, які хотіли би приспати чуйність свого противника або й зробити з него не-свідоме і податне орудє для своїх цілей, що вони люблять удавати рівнодушних, часами навіть приязних супроти противника. Навіть такі безпардонні Поляки в Галичині потрапляють запевняти деколи, що їх борба не звертає ся проти українського народу, що противно: вони люблять той „почтїви людек“ а коли борять ся, то лише з інтелігенцією, яка „сіє“ ненависть“ в народі на шкоду йому самому. Подібної тактики хоче мабуть придержувати ся супроти нас п. Кисанович, котрого національні Німці витрутили з ролі „провідника“ учительства і котрий виступає тепер більше як християнсько-соціальний агітатор і національно-з'єдинений Румун, хоч не від того, щоби свої давній симпатії у декого з учителів не визискувати для теперішних політичних цілей.

П. Кисанович найголосніший герольд нового напрямку румунської політики; йому завдячуємо пізнане найвищої цілі сего руху — політичну „еманципацію“ Румунів. Те, що ми звернули увагу нашої суспільности на нову небезпеку, заскочило п. Кисановича і він стараєт ся (гл. „V. f. L. Z.“) ч. ч. „Zur Einigung im romanischen Lager“ заспокоїти т. зн. приспати нашу суспільність старою піснею до українського учительства, коли ще між ним є хто, що слухав би його слова. П. Кисанович запевняє іменно, що „Румуни мають стілько роботи

самі між собою, що й думати не можуть про ніякі здобутки“ і предивною логікою доходить відтак до висновку, що „злука Румунів повинна бути для Русинів що найвище понукою зірвати також з негідним станом, де ціла нація становить лише поле для погоні провідників за провізіями.“ Проти отсих запевнень ми одначе маємо виразні свідощтва самого п. Кисановича як і румунофільського органу („Czern. Allg. Ztg.“) про „політичну еманципацію“, про „поворот до недавнього політичного розцвітту“, про „restitutio in integrum“, до якого стреміти ме румунська політика? А далше: п. Кисанович хоче переконати світ, що злука Румунів є влассиво зірванем з тим негідним станом, де ціла нація була полем погоні для провідників за провізіями. Чи справді воно так, сумніваємо ся. Адже Фльондор-Ончул-Луцу-Кисанович належать далше до нової партії і що йно тепер та судільна, з'єднана зована партія може бути догідним полем для погоні за провізіями. П. Кисанович ужив видко сего довгого звороту лиш на те, щоб віділити в нас і тим чином зрадив, куди властиво звертаєт ся вістрє нового курсу.

Потверджують отсе ревелаяції „Buk. Volksbl.“, органу, до якого п. Кисанович і Румуни стоять дуже близько, ревелаяції, про котрі у нас вже була мова. Поборене „української кліки“, т. зн. політичного впливу українських провідників, се перше бажане християнсько-соціальної і румунської коаліції. Переложім отсе на простійшу мову, то вийде: ми проти українського народу не боремо ся, про ніякі здобутки не думаємо, але проти ваших провідників будемо виступати і сподіємо ся, що й ви

у власнім інтересі допоможете нам, щоб зірвати з тим негідним станом...“ і т. д. Зовсім так само твердять Поляки в Галичині.

Панове, за яких говорять Кисанович, не люблять дуже теперішньої „української кліки“. Отже добре. „Кліка“ уступає, на її місце або не приходить ніхто, або приходять інші, пр. радикали. Вони можуть іти двоюкою дорогою: або стреміти до задержаня уже здобутих прав українського народу і здобути нових, котрі нам ще всюди (на церковнім полі, в шкільництві) належать ся, або зрезигнувати з того усього. Питаємо ся, коли вони були би любі п. Кисановичеві і кумпанії? Очевидно, не тоді, як ішлиби першою дорогою. Не ходить отже тут о поборене сих тих провідників, але о зломанє в загалі українського впливу на те, щоби отворити дорогу господарці німецько-християнсько-соціального, румунського і москвофільського альянсу. І ті панове припускають, що хто небує з української інтелігенції приложить рук до отсего діла?

Коли вони справді вірили в те, то вже мали нагоду розчарувати ся. Як ми доносили свого часу, хотіли християнські соціяли для збаламученя українських виборців поставити між кандидатів до ради мійської двох Українців: дра. К. Кліма з поступової і п. Ілька Поповича з радикальної партії „V. f. L. Z.“ написала навіть, що „радикальні Русини кандидують (?) на християнсько-соціальної лісті інж. Ілька Поповича“. Що-до першого кандидата так вони знали з гори, як він прийме їх

К. ЖІА.

Значіне ідеї солідарности в економічній програмі.

Переклав Фр. Коновський.

(Конець).

Се наш спосіб поступованя. Він цілком науковий та згідний із найновішими поняттями. Ми, кооператисти, хочемо рівнож поправити суспільний осередок через доданє відповідно дібраних дріжджів. Наші консумційні спілки є вправді дуже скромненькі, майже неаримі, а проте представляють вони вищу форму суспільної організації: вищу економічно і морально. Кожде з них становить маленьку республіку, маленький світ, такий мікрокосмос, що заводить у себе засади рівности і братерства — суспільні чесноти, які ми бажали-б увести в жите — в правдиве жите.

Віriamo, що розвиваючись та збільшуючись, забираючи чимраз більші престоари, дорогою повільної праці через заражуванє і фермент, опанують сі колонії цілий світ і усунуть силою своєї присутности всі лихі ферменти, що затрувають нашу суспільність. Ми віriamo, що вони усунуть всі ферменти зависти, егоїзму та брудного інтересу, ферменти суспільної гнилі. Ми віriamo, що зможемо дати світові духа живчivosti для людей, духа солідарности, врешті духа погоди, що буде яснїти в очах наших дітей, як ми самі будемо вже за старі, щоби піддатись сій перемінї.

Се наші виїшні вороги. Перших можна би побідити, других приєднати. Але крім тих маємо ще й внутрішних ворогів, а ті є найнебезпечніші. Знаємо всі, що в твердинї, поки ворог за мурами, оборона ще можлива. Але з хвилию, як він ввійде до середини — оборонитись вже годї.

Більшість кооперативних спілок, які згнули, пропала не так наслідком своїх провин і блудів. Нищать нас не лиш напасти купців і глуха нехїть робітників, як радше дві внутрішні хвороби: купецкий дух та занадто велике понятє індивідуальности.

Під словом „купецкий дух“ розумію передо всім се задивлюване на кооперативу як на sklep, де можна заробити, або заощадити добрий грїш. Очевидно годї легковажити практичні користи з кооперативи, бо ті користи вирізняють кооперативу від всіх соціалістичних утопій. Але не забуваймо того що кооператива має головню на цілі знести, а бодай огранічити до мінімуму в нашім економічнім устрою вплив егоїзму, особистого інтересу та погонї за зиском. Тому коли бачимо, як той дух спекуляції, се бажанє зиску, які кооперативні спілки повинні нищити, якраз в тих спілках розростають ся як бадилє, тоді можна сказати, що цілї кооперативної схилена.

Скоро бачимо членів кооперативної спілки, які мїрять свій запал до справи тільки висотою дивіденди, як бачимо ентузіазм тих членів, як дивї-

денда зростє до 6%, а чуємо кпини, як вона спадає до 2%, тоді можемо сказати, що ті люди — се кооператисти лиш з імени.

Знаємо такий стан річий: ми бачили членів наших спілок, які носились з цїнниками всіх торговель даної місцевости. Артикули, які ми продавали низше торгової цїни, або зі стратою, купували в нас; але всі товари, які в нас коштували хочби о сантїм дорожше (звичайно тому, що товар був лучший, а вага правдива) купували де инде.

Одного разу пр. ми хотіли дати нашим прихильникам можливість скористати із знаменитого інтересу, який вдалось нам зробити на такім купнї свїчок чи мила — нинї вже докладно не памятаю — супроти чого могли ми продавати сей товар по незвичайно низкій цїні. І що показалося? Ми мусїли залишити свій намір, бо наші члени купували товар цїлими фірами, щоби відтак відпродати його із зиском.

З хвилию зменшеня дивіденди бачили ми зменшенє числа купуючих, а як настали лихі часи та зачали ходити глухі вїсти про конечність зліквідованя інтересів, тоді зачало зголошуватись до наших бюр дуже богато спілковців і то цілком не бідаків, а панів в циліндрах, що приходили... і пощо, думаєте? Може з пропозицією пожичити нам гроші? На жаль, ні! Вони приходили домагатись влассиво звороту грошей за удїли.

Масло десерове й кухонне можна найтанше купити в склепі Краєвого Союзу господарско-молочарского при вул. Рускій ч. 6.

„ласку“. Але й другий дав непрошеним опікунам відправу, заявляючи одному з менажерів партії, що й радикальні Українці ідуть при виборах солідарно з прочими і не дадуться ужити за урде роздору. Наслідком того знищили христ.-соціали лісти, на котрих вже були поставлені українські кандидати і пустили нові без ніякого Українця. Ось вона: Р. Штрайт, Й. Відман, А. Адельсбергер, Д. Попович, Г. Конрад, М. Кисанович, З. Качмаровскі, П. Кляйн, Х. Міллер, В. Маріяні, А. Вінклер. Ось християнсько-соціально справедливість супроти Русинів!

Появилася свого часу в ославленій „Wahrheit“ стаття проти М. Фішера. „Sto-wo polskie“, подаючи вістку про неї, назвало її автором А. Ончула. Фішер зажадав через свого заступника правного п. Невечереля вяснень. Чи Ончул був автором статі чи не був — досить, що дав п. Невечерелеві повноважень зложити і вислати до ред. „St. p.“ спростоване того змісту, що він названої статі не писав ані не інспірував і стоїть далеко від неї. Перекладач „St. p.“ змінив текст спростованя о стілько, що замість „стоїть далеко від неї“ т. в статі, написав „стоїть далеко від таких справ“, т. зн. закидів на адресу Фішера. Ончул взяв се за обиду для себе і редакції „Wahrheit“! На основі відповідної заяви Ончула закинула „Wahrheit“ п. Невечерелеві, що він яко правний, заступник і приятель Ончула та редакції стояв рівночасно на услугах Фішера і скомпромітував своїм спростованем п. Ончула і видавця „Wahrheit“. Наводимо отсе для характеристики, що Ончул і Кисанович уважають обидою і на яких „основах“ ред. „Wahrheit“ потрафить закинути навіть своєму приятелеві — зраду і продажність. П. Невечерель виснував з сего консеквенції, бо заявив публічно, що з людьми, котрі стоять коло „Wahrheit“ не хоче мати нічо спільного. Се заявив він в імені своїм і свого спільника, рідного брата Авреля, додаючи, що така „Wahrheit“ не може судити людей. Ось так то покинули п. Авреля Ончула і Кисановича і его оборонці, між ними его рідний брат...

По Україні.

* По закінченю першого просвітньо-економічного конгресу, 2. с. м. вечером, відбули ся в салі львівської „Рускої Весіди“ перші загальні збори Товариства українських наукових викладів імені

Тоді не міг я опертись порівняно того сумного факту з тим, що діється в інших краях. Тоді не міг я непригадати собі зворушуючої анекдоти з історії товариства Пйонерів із Рошдалю. Була се критична хвиля в існуваню сеї славної спілки: говорено вже про ліквідацію та руїну. І там багато спілківців приходило відобрати гроші за уділи. Одній бідній жінчині, яка помістила в спілці всі свої ошадности, радили, щоби пішла чим скорше відтіть їх забрати. „Нащо — відповіла, вона — все, що маю, заробила я завдяки спілці, нині має вона право те все відобрати“.

Коли спілка має таких спілківців, може вийти побідно із всіх тарапатів. Але противно, як її члени будуть уважати лиш на дивіденду, то вона мусить упасти скорше, чи пізнійше.

Затямте собі те добре: кілька разів має бути спілка інтересом, буде се злий інтерес. Під тим зглядом робітничі стоваришени представляють часто висість над буржуазійними. Вони журять ся менше про дивіденди, мають більше почуття обовязку поспирати добру справу, вносять більший капітал охоти і віри а все те має в кооперації більше значіння, ніж капітал в готівці. Якраз тому, коли буржуазійна спілка в Монпелієр упала, спілка в Нім, де переважає робітничий елемент, розвивається дуже гарно та оправдує свою назву „Солідарність“.

Друге лихо — то дух індивідуалізму. Він стає найгірше дико. Всі інші перешкоди,

Петри Могили“, яке має сповняти задачу так зв. народних університетів. Щоб познакомити ближше наш загаль з сим товариством, наведемо деякі важніші постанови з його статута.

І так цілю товариства є ширене знаня і просвіти. До сеї цілі мають вести: Наукові і популярно-наукові загально-доступні виклади, відчити, розмови і систематичні курси в українській мові. Наукові і популярно-наукові літературні і публіцистичні видавництва періодичні і неперіодичні. Удержуване загально-доступної бібліотеки і музею. Мовою викладів, відчитів і видавництв та урядовою мовою товариства є мова українська. Виймаково може товариство публікувати видавництва і уряджувати відчити іншою мовою, в цілі зазнакомлюваня інших народів із нашим культурним житєм.

Перші загальні збори товариства отворив ініціатор сеї нової інституції професор др. О. Колесса. Розказавши генезу товариства, пояснив його задачі і ту важну міську, яку воно має для нашого народу. Опісля звернувся до наших братів із за кордону, які в комлеті явили ся на зборах, і витаючи їх як членів товариства, висловив надію, що ся нова галузь культурної праці затіснить звязи та скріпить єдність і солідарність нашого великого народу, розірваного політичними кордонами.

На сеї привіт відповідали закордонні гості М. Левитский, Поліванів, Корольов, Приходько, Хренників і речник буковинської Руси П. Клім. З їх слів було стілько сердечности і радости з причини нашого національного розвою, що бесіди їх зробили глибоке вражіння на присутніх і піднесли поважний настрій зборів.

На внесенє д-ра Вол. Охримовича вибрано одногосно головою товариства проф. д-ра Колессу, виділовими гімназійних професорів І. Корчурдза, д-ра І. Раковского, д-ра В. Левицкого, д-ра С. Рудницького і д-ра Томашівського, а заступниками виділових гімн. професора Ф. Колессу та академиків Мироновича і В. Геріновича. До контрольної комісії увійшли М. Волошин і др. Вол. Бачинський.

Опісля розвинула ся широка незвичайно оживлена дискусія, на тему задач нового товариства і способів виповнюваня їх. Врало в ній участь др. С. Рудницький, др. Охримович, Вол. Іванець, проф. Залозецкий, П. Клім, М. Левитский, Корольов, Поліванів, Приходько, Хренників, др. Раковский, А. Вудзиновский, о. Гарматій і ин. Опісля голова товариства відповідав на деякі запити, доносячи між иншим, що комітет основателів задалегідь уже постарав ся о цілий ряд відчитів з усіх областей науки, так, що уже в найближших днях відбудуть ся відчити у Львові і Перемишлі.

Збори закінчив голова горячою бесідою, в якій висловив переконанє, що праця товариства піде широким руслом і причинить ся до піднесеня культурного рівня і скріпленя нашого народу.

про які ми говорили, дадуть ся побідити, але справді не раз находять мене хвилі зневіри, бодай що до Франції, чи кооперація зможе коли не будь побідити того свого найбільшого ворога. В інших расах, пр. в англійській, германській, славянській почуте, а радше інстинкт суспільний є сильнійший. Там люди з більшою охотою лучать ся в спілки, з більшою охотою посвятиють своє житє для загального добра. Ми, Французи, є індивідуалістами до крови і кости. А навіть правду кажучи, слово „індивідуаліст“ вводить в блуд, бо насуває думку, що у Франції спотикаємо частійше визначні одиниці, ніж де инде. Так цілком не є: тільки просто кождий хоче „виріжнитись“. Найкрасшим доказом того є манія ордерів, спосіб, щоби дати пізнати другим при помочи червоної стяжечки при кляні сурдута, щоби даного чоловіка „не мішати з другими“.

Такий чоловік, як славний повістяр Золя, що ніколи не займав ся ані економією, ані кооперацією, звернув увагу на ту чисто французку хибу в промові виголошеній на з'їзді дневникарів в Лондоні. Якраз тую занадто велику буйність духа індивідуалізму у Франції толкував він фактом, що тут значна більшість дневникарских статей носить підписи авторів, підчас коли в Англії є вони переважно безіменні, бо там особа дневникаря зливається в одно із дневником.

Увага цілком трафна. У Франції не маємо цілком охоти абдикувати з нашої особистої величч,

На другий день відбуло ся конститууюче засіданє виділу нового товариства. Опісля обговорювано програму діяльности та уложено серию викладів на місяць лютий для Львова.

І так відбудуть ся виклади проф. д-ра О. Колесса, д-ра С. Рудницького, д-ра Володимира Охримовича: д-ра О. Маковея, д-ра І. Раковского, д-ра С. Томашівського, д-ра В. Левицкого. Всі ті виклади відбувати-муть ся в салі товариства „Сокіл“ в домі „Дністра“.

* Управа російської ліги освіти вибрала спеціальну комісію, щоби вона установила порядок святкованя 19. марта столітних роковин уродженя М. В. Гоголя. Управа поручила комісії порозуміти ся з городскими, земскими й громадскими інституціями та культурно-просвітними товариствами про організацію в той день свят, відчитів то що, присвячених Гоголеві. Комісії поручено поклопотати ся перед урядом, щоби день 19. марта оповіщений був, як день національного свята. Комісія виробить установи про медаль ім. Гоголя, про виданє популярного збірника його творів та про загально російську підписку на заснуванє в селах 100 бібліотек, а в Петербурзі „Первой единой школы“ ім. Гоголя.

* Агрономи: Сазонов, Козакевич і Заїкін звернули ся до губернатора з просьбою про те, щоби дозволено було їм заснувати „Київське агрономічне товариство“, яке ставить собі мету допомагати розвиткови науки про сільське господарство, стежити за тим, як стоять сільсько-господарські справи скрізь в Росії, а також і в південно-західному краї і розповсюджувати сільсько-господарську науку серед людей, що цікавлять ся нею.

З внутрішних справ.

Про термін нового скликаня парламенту годі що-небудь сказати. Припускають, що парламент збере ся за які чотири неділі, бо з одного боку правительство мусить перед кінцем марта полагодити державні конечности, з другого знов боку було занадто резиковно скликати сесию тепер. Християнські соціали кладуть натиск на се друге, бо перед 3—4 тижнями не змінять ся успособленя, наслідком того регулярність парламентарної праці не була би загарантована.

Будапештєнські дневники обговорюючи ситуацію, не можуть укрити в більшости свого вдоволення з причини замкненя австрійського парламенту. Орган людової партії освідчає, що Австрія не доросла до парламентарного правительства, а управляти нею можна лиш абсолютно. Часописи виражають сумнів, чи язикова та національна квестія зможе бути полагоджена в парламентарній дорозі.

посвятивати щось з нашого часу, енергії, чи доброї волі на річ якоїсь збірної одиниці — на що звертаємо увагу колективістів. Чи ходить о кооперативну спілку, чи о робітничі синдикати, чи навіть о товариство закладанє в научній або добродійній цілі — все тягне кождий в свою сторону, кождий підозріває других о ворожі супроти себе почуваня. Сей масон, тамтой ходить до сповіди, той міцух і буржуй, тамтой — революціонер; сей дуже великий заверніголова, тамтой безумовно нічо не робить, є до нічого. І так, як місто притягаючої сили розбудить ся почуванє взаїмної неохоти, все мусить розпасти ся.

Ледво кілька вірних держить ся ще спілків, врешті розійдуть ся і вони. Спілка стає добичею директора і наймитів і лучаєсь, як ми вже бачили таке, що директор забирає касу і втікає з касверкою. То вже цілком не передвиджуваний обьяв кооперації!

Не хотів би я кінчити тими словами знеохоти. Прецінь, як багато спілок упало, то з другої сторони їх дуже багато світло розвивається. Най буде лиш одна на десять спілок, а бодай одна на сто, а таких є чейже без порівнаня більше, а се вже повинно вистарчити, щоби не тратити надії.

Тому най противники кооперації залишають вичислювати наші неповодженя як доказ, що наші мрії недостижимі. Хочби тисячі спілок упали, то се все ще таки не значить, що кооперація є не здійснима. Одна спілка, що добре розвиваєсь, дає

Найстарший товаровий дім В. БАЛЬТІНЕСТЕР Найстарший товаровий дім

Чернівці, ул. Головна (Енценберга) ч. 3.

Заложений в р. 1873.

Склад ц. к. уприв. фабрики товарів з альпаки і хінського срібла В. Бахмана і Ски у Відни.
Склад капелюхів І. Генрика Іти у Відни, Йос. Піхлера і Синів в Грацу.

Телефон: число 301.

Лякерки, черевики і мешти.	Вахлярі, шигарнички і пера струсєві.	Самостійний склад Саночок із льобеньської сталі і фєніксу по цінах фабричних. Ріжнородні дерев'яні Скї і всякі артикули для саночників.
Циліндри і кляки.	Шовкові шалики.	
Ріжнородні Рукавички.	Боа з пер.	
Панчохи і шкарпитки у різних красках.	Шовкові шарфи і відзнаки на баль.	
Мужєскі фраківі сорочки.	Парфуми і мила, пудри, щіточки і гребіні.	
Ковнярикі, маншєти і хусточки до носа.	Черєвики до снігу і кальоші найліпшої сорти.	Товари футрянї і вовняні по знижєних цінах, як також ріжні зимовї артикули.
		Рушницї, збруя і мунїция.

Великий зарібок

приносить побічне занятє кождоу господарови, купцеви підприємцеви урядникови і т. п.

До виробу

Цементових дахівок

не треба фахового знаня. До того спеціальних машин також на сплату ратами, достарчає

165 (—)

І. ШИМОНОВИЧ

Чернівці, ул. Сьвятої Тройці ч. 20.

склад фабричний машин для загального цементового виробу.

Проспєкта коштів і цїнники даром. — У всіх місцевостях Буковини і східної Галичини, пошукувані заступники. — Писемні офєрти адресувати на повисшу фірму.

Етаблїсема першої ранги!

Доставець надвірний

Фабрика: в Бернї Моравскім. Телефон 275 і 213.

ЗИГМУНД ФЛЮС

ц. к. надвірна фарбарня і хемічна пральня

мужєскої, дамскої і діточої гардероби, уніформів, фіранок і занавіс всякого рода в цілости або в поодиноких бритах і штуках. Склад фабричний в Чернівцях, ул. Паньска ч. 13. (в домі ц. к. уприв. банку гіпот.)

Систем Флюса робить все нове. **Спеціальність!** Систем Флюса робить все нове.

Фарбарня шовків і струсєвих пер.

Найбільше того рода Етаблїсема в Галичинї, Чєхах, Моравї і Шлєску.

Прошу добре уважати на мою фірму. Замовленя з провінції, скоро, дешєво, точно і на рєчинець.

Найперше і найбільше буковинське етаблїсема в тїй галузи.

Хемічна пральня і фарбарня

ДАМСКОЇ І МУЖЕСКОЇ ГАРДЕРОБИ, уніформів і ріжнородних материй, як: футер, материй на меблі, гардинок, занавісок, портнер, рукавичок Glacé і корунок.

Спеціальність: Хемічна пральня і фарбарня шовків найліпшої сорти. Взірцева фарбарня і знаменита пральня фіранок ріжного рода.

САЙФЕРТ і ТУЧАПСКИЙ, Чернівці

Централка: ул. Руска ч. 15. Мірні цїни.

Філія: ул. Кручена ч. 1а тепєрїшня ул. Д-ра Райса. Виконанє без закиду.

169 (—) Замовленя з провінції сєйчас.

Цїнники даром і оплатно.

Купуйте лиш у своїх людей!

Держіть ся клича Свій до Свого!

Новоотворене

Високою ц. к. красєвою управою концєсноване

Міжнародне Бюро Подорожи „СЬВІТ“

Стрецький і С-ка

в Чернівцях (Буковина), улица Кохановского число 1.

165 (—) видає карти корабельні до Канади, Сполучєних Дєржав (Америки), Аргєнтини, Бразилїї, Азїї, Африки і т. д. і т. д.

Карти на желїзницї європейскї, канадїйскї та американьскї. Карти на спальні вози. — Карти прогульковї та єкружнї.

Купуйте лиш у своїх людей!

Г. ФАЙЛЕР усувач нагніток

Чернівці, улица Руска ч. 8.

Ukrainische Rundschau

одинока українська часопись на нїмєцькій мові, що настуєє інтерєси українського народу перед культурним сьєвом, виходить раз на місяць в обємі 48 сторін з додатками і коштує на рік лишє 8. Кор. Є обовязком кождого інтєлїгентного Русина передплачувати сю часопись. Адреса редакції і адмінїстрації: Wien XVII/3 Frauenfelderstrasse, 2.

Сєго тижня отворить ся

СКЛЕП

„укр. Видавничої Спїлки“

для продажи паперу і приборів шкільних.

Чернівці, улица Пивнична число 6.

(—) (Дім В. Данилевича).

Вкладка 50 кор. (дозв. і ратами). Посилати на Адр. склєпу до рук В. Данилевича механїка.

Доставці для буковинського звязку урядників

Міжцер & Шежтер, Чержівці

Ринок (напротив буковинської щадниці)

поручають сьвїй богато асортований склад осїєних і зимових артикулів: **Капелюхи** з льодєну, фільцу і плїшу, з ц. к. надвірних фабрик капелюхів В. Плєса, Антона Піхлера, І. Гікля Синів, як також італїйскої фабрики капелюхів G. Borsalino. **Шапки** з льодєну, футра і сукна ріжного рода. — **Плїшові і суконні чєпці** (капузи) для дітїй. — **Шалї і хустки** з жєнілї, вовни і шовку. — **Бїлє** для панів і дітїй, бїлє і у красках, ковнярикі, маншєти, краватки, обгортки, рукавички, паньчохи, шкарпитки, шєльки, палички і камизєльки. — **Великий склад черевоків**, найєлєгантнїше виконанє, для панів, пань і дітїй, як також американьскї черевики так званї Goodyaer Welt. — Найбогатшїй вибїр у товарах футрянїх волічкових ріжного рода. — **Артикули для саночників.** — **Артикули до подорожи.** — **Коци плїшові і з верблєдової вовни.**

Правдївї петєрбургскї кальоші.

Замовленя з провінції дешєво і сєйчас.